

I en analyse af musik som emotionel praksis i en dokumentarfilm som *Armadillo*, er det derfor nødvendigt ikke kun at se på nu-og-her-oplevelsen, hvor musikken er med til at gøre oplevelsen mere virkelig i kraft af formidlingen af baggrundsfølelser, men også se denne emotionelle praksis i et bredere perspektiv i forhold til den offentlige modtagelse og en eventuel viderebringelse af værdier og holdninger, som vi bærer med os lang tid efter at filmen er klinget af.

Abstrakt

Artiklen handler om den mental-kropslige kompetence, vi – oftest intuitivt og ureflekteret – anvender, når vi oplever musikalsk formidlede stemninger og emotioner i relation til audiovisuelle medieudtryk. Med afsæt i Philip Taggs definition af forskellige musikalske videnstyper argumenteres der for, at denne kompetence bør anerkendes som en særlig form for musikalsk viden, som vi trækker på i vores hverdagslige forståelse af audiovisuelle medietekster. Lydsiden til den danske krigs-dokumentar *Armadillo* fra 2010 vil blive brugt som eksempel – både på den emotionelle praksis, der knytter sig til det individuelle her-og-nu-møde med filmen, men også på den praksis, der efterfølgende knytter sig til offentlighedens reaktion på en dokumentarfilms anvendelse af musik.

Abstract

The article is about the mental-embodied skills, which we – often intuitively and unreflectively – use when we experience musically expressed moods and emotions in relation to audiovisual mediatexts. Based on Philip Tagg's definition of different musical knowledge types, it is argued that these mental-embodied skills should be recognized as a special kind of musical knowledge, which we use in our everyday understanding of audiovisual mediatexts. The musical soundtrack to the Danish war documentary *Armadillo* (issued in 2010) will be used as an example – both of the emotional practice related to the individual here-and-now meeting with the film, but also as an example of the public reaction to the use of music in documentary films.